

DOBIJAĆ SIĘ (1) *vb impf*

inf dobijać się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. dobić się.

Doszukiwać się usilnie; parere Cn [czego]: Bo naprzod Kátholikom prawdy íwey dawney dobijać się niepotrzebá: bo iá íam Bog dżiwnie ízerzy. PowodPr 46.

Formacje pochodne cf BIC SIĘ.

LW